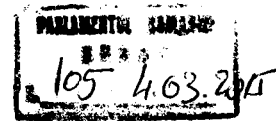

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru completarea Art.7 din Legea nr.60 din 1991 (republicată)*, inițiată de domnul deputat independent Remus-Florinel Cernea (**Bp. 676/2014**).

I. Principalele reglementări

Această inițiativă legislativă are ca obiect de reglementare completarea art.7 din *Legea nr.60/1991 privind organizarea și desfășurarea adunărilor publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul instituirii unor excepții de la notificarea prealabilă prevăzută de dispozițiile¹ alin. (1), potrivit căruia „*Organizatorii adunărilor publice vor depune declarația scrisă la primăriile municipale, orășenești sau comunale pe al căror teritoriu acestea urmează să se desfășoare cu cel puțin 3 zile înainte de data desfășurării acestora (...)*”. Astfel, potrivit inițiativei legislative, în cazul *adunărilor spontane* declararea va fi realizată „*de îndată ce această intenție este cunoscută*”, iar în cazul *întrunirilor de tip „flash mob”* și a

---

¹ **Organizatorii adunărilor publice vor depune declarația scrisă la primăriile municipale, orășenești sau comunale pe al căror teritoriu acestea urmează să se desfășoare, cu cel puțin 3 zile înainte de data desfășurării acestora**, în care trebuie să menționeze denumirea sub care este cunoscut grupul organizator, scopul, locul, data, ora începerii și durata acțiunii, traseele de afluire și defluire, numărul aproximativ al participanților, persoanele împuternicite să asigure și să răspundă de măsurile de organizare, serviciile pe care le solicită din partea consiliului local, a poliției locale și jandarmeriei, potrivit modelului prezentat în anexă.

întrunirilor cu un număr de până la 20 de participanți notificarea autorității nu este obligatorie.

II. Observații

1. Menționăm faptul că legiuitorul a inserat deja în cuprinsul legii (art.3) unele cazuri în care nu se impune declararea în prealabil a adunărilor publice, în funcție de scopul acestora, și anume cele cultural-artistice, sportive, religioase, comemorative, cele ocazionate de vizite oficiale, precum și cele care se desfășoară în exteriorul sau în incinta sediilor ori a imobilelor persoanelor juridice de interes public sau privat.

Pornind de la această clasificare a adunărilor publice, care prin natura lor nu prezintă o amenințare la adresa ordinii și liniștii publice, considerăm că nu se impune introducerea altor excepții de la condiția declarării prealabile a adunărilor publice.

2. Considerăm că norma propusă la **teza a II-a** a art. 7 alin. (2) din lege se află în contradicție cu **teza întâi**, care conturează elementele adunării spontane, între care și „*scopul și inițiatorul adunării*”. Astfel, în situația în care o persoană sau un grup de persoane inițiază o adunare publică, atunci adunarea publică respectivă își pierde caracterul spontan tocmai din cauza existenței unui organizator.

3. Referitor la textul propus pentru **art. 7 alin. (2) lit. a)**, care reglementează regimul juridic al adunărilor spontane, menționăm următoarele:

Inițiatorul propune, ca regulă, declararea prealabilă a adunărilor spontane, însă, în teza finală a textului precizează că lipsa acesteia nu constituie temei al sistării întrunirii, aspect de natură să încurajeze fenomenul adunărilor publice.

Mai mult, inițiatorul propune instituirea, în sarcina autorităților publice locale, a obligației de a dispune măsurile necesare pentru desfășurarea în siguranță a întrunirilor spontane, o intervenție promptă a acestora putând fi evident îngreunată de lipsa, în concret, a obligației declarării prealabile. Tratarea separată a modului de desfășurare a întrunirilor spontane nu ține cont de rațiunea pentru care a fost necesară de la bun început reglementarea modului de desfășurare a adunărilor publice, și anume desfășurarea acestora în mod pașnic, cu protecția participanților și a mediului ambient. Cu atât mai

mult, caracterul spontan al întrunirilor nu poate, prin natura sa, să asigure scopul instituirii acestui sistem de reguli privind desfășurarea adunărilor publice.

De asemenea, textul propus nu stabilește responsabilități în sarcina organizatorului privind desemnarea oamenilor de ordine, luarea măsurilor de prevenire a participării la manifestare a persoanelor turbulente, a acelorora în stare de ebrietate, care au asupra lor arme sau obiecte interzise ori care nu au legătură cu adunările publice organizate, contrar dispozițiilor art. 12-14 din lege.

Considerăm că declararea prealabilă la autoritatea administrației publice locale prin telefon sau e-mail nu este de natură a crea premisele asigurării serviciilor cerute din partea acesteia, având în vedere timpul scurt ori imposibilitatea realizării din motive obiective, ținând cont de faptul că acestea sunt asigurate contra cost, conform art. 12 alin. (1) lit. e) din lege.

De asemenea, apreciem că posibilitatea organizării unor manifestări spontane, fără o reglementare clară asupra locului de desfășurare, vine în contradicție cu cerințele impuse de art. 5 din lege, potrivit căruia *„(1) Organizarea și desfășurarea adunărilor publice sunt interzise în imediata apropiere a gărilor, porturilor, aeroporturilor, stațiilor de metrou, spitalelor, obiectivelor militare, a unităților economice cu instalații, utilaje sau mașini cu grad ridicat de pericol în exploatare.*

(2) De asemenea, este interzisă desfășurarea simultană a două sau mai multe adunări publice distincte, în același loc sau pe aceleași trasee, indiferent de caracterul acestora.”

Referitor la ultima teză a **lit. a)**, propusă de inițiator, considerăm că această normă nu este corelată cu prevederile art. 26 alin. (1) lit. a) din lege, care stipulează că organizarea și desfășurarea de adunări publice nedeclarate, neînregistrate sau interzise constituie contravenție.

4. Menționăm faptul că norma propusă la **art. 7 alin. (2) lit. b)**, care reglementează regimul juridic al *întrunirilor de tip „flash mob”*, nu poate fi acceptată, deoarece considerăm că definiția acestui concept este una abstractă, singurul element concret care ar putea face o distincție față de restul adunărilor fiind perioada de timp redusă de 30 de minute. Caracteristica acestor întruniri, de a *„transmite un mesaj ori de a realiza o acțiune pentru o perioadă scurtă de timp”*, este foarte cuprinzătoare, mesajele/acțiunile ce caracterizează aceste *flash-mob-uri* putând fi de orice natură. Ca și în cazul întâlnirilor spontane, considerăm că reglementarea

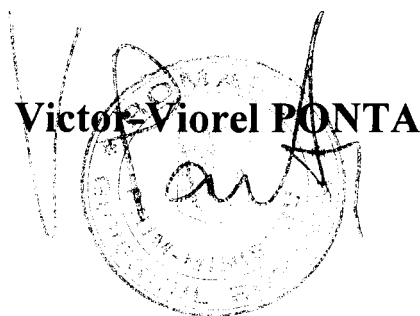
acestui tip de adunare publică nu ține cont de cadrul general de reglementare instituit prin lege, fiind afectată considerabil posibilitatea autorităților competente de a dispune măsurile necesare pentru desfășurarea în siguranță a întrunirilor.

Apreciem că argumentele invocate subzistă și în cazul întrunirilor cu un număr redus de participanți, propusă pentru **art. 7 alin. (2) lit. c)**.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Victor Viorel PONTA

Domnului senator Călin-Constantin-Anton Popescu-Tăriceanu
Președintele Senatului